

1. Women for Aquaculture or Aquaculture for Women โดย Malene Felsing, Cecile Brugere, kyoko Kusakabe, Govind Kelkar

ในสมัยก่อนการเพาะเลี้ยงในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มักจะทำในระดับครัวเรือน โดยสมาชิกของครัวเรือนทำหน้าที่ต่าง ๆ กัน ต่อมาเมื่อมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการผลิตเพื่อการค้า สตรีมีบทบาทน้อยลง เพราะความพยายามในการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะมุ่งเน้นไปที่เพศชาย อันที่จริงแล้วการไม่ให้ความสนใจต่อความจำเป็นและบทบาทของสตรีทำให้การพัฒนาไม่มีประสิทธิภาพ การลดความยากจนและพยายามในการพัฒนาจะยั่งยืนที่สุด ถ้าเพศหญิงและเพศชายได้รับการปรึกษาและมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกันในการจัดการและการตัดสินใจ หญิงและชายมีบทบาทที่ต่างกัน ในการเพาะเลี้ยงทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ และขนาดรวมทั้งจุดมุ่งหมายของการเพาะเลี้ยง มีปัจจัยหลายประการที่กีดกันสตรีไม่ให้เข้าถึงข้อมูลทั้งที่เป็นปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม เช่น เพศหญิงต้อง รับผิดชอบทั้งงานในบ้านและงานนอกบ้าน รวมถึงองค์ภาครัฐที่ให้การส่งเสริมที่มักจะถูกว่าเพศชายเป็นหัวหน้าครัวเรือน รวมทั้งเป็นเพศที่สอนได้ง่ายกว่าและรวดเร็วกว่า หากจะให้เพศหญิงได้เข้าถึงทรัพยากรในการผลิต เงินทุนในระบบเป็นปัจจัยที่สำคัญ รวมทั้งการเข้าถึงทรัพยากรได้ด้วย บทความนี้ให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติเพื่อจะให้เพศหญิงมีส่วนร่วมในการผลิต การตัดสินใจ และมีช่องทางเข้าถึงทรัพยากรที่จำเป็น

2. Thai Gender/Women Network and Fisheries Development โดย Naaporn Sriputinibondh, Ubolratana Suntornratana

แม้กรมประมงจะมีความพยายามที่จะให้ประเด็นบทบาทหญิงชายเป็นที่ตระหนักในองค์กร แต่ในความเป็นจริงการพัฒนาด้านการประมง รวมทั้งนโยบายการประมงไม่ให้ความสำคัญต่อสตรีแม้ว่าจะเห็นได้ว่าสตรีมีส่วนร่วมอย่างมากทั้งในการจับ(capture) และการเพาะเลี้ยง(culture) นโยบายการประมงจะมีเป้าหมายอยู่ที่กลุ่มเพศชาย โดยแผนงานในการพัฒนาทักษะและความรู้ในกิจการต่างๆ ในการประมง เพศหญิงไม่เคยได้รับความสนใจอย่างพอเพียงและต่อเนื่อง เจ้าหน้าที่ทุกระดับขาดความรู้และความเข้าใจผิดเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับบทบาทหญิงชาย เพศชายมักเข้าถึงการฝึกอบรมและแหล่งทุนมากกว่าเพศหญิง ทำให้การตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องการเงิน ขนาดของกิจการ การเลือกพันธุ์ที่จะเพาะเลี้ยง และการขายผลผลิตขึ้นอยู่กับเพศชาย ซึ่งมักจะควบคุมการใช้รายได้ด้วย เนื่องจากข้อกีดขวางทางวัฒนธรรมและประเพณีสตรีไม่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเวทีสาธารณะ แม้ว่าจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชุมชน ในปัจจุบันกิจกรรมของกรมประมงที่มุ่งเน้นสตรีกับการพัฒนาและมีประเด็นเกี่ยวกับบทบาทหญิงชายมีอยู่เพียงห้ากิจกรรม และถึงแม้ว่ากรมประมงจะเป็นศูนย์กลางของเครือข่ายหญิงไทยกับการประมง แต่กรมประมงก็ไม่ได้นำกิจกรรมต่าง ๆ ของเครือข่ายมาส่งเสริมความเท่าเทียมกันระหว่างเพศชายและเพศหญิงในองค์กร

3. การประมงในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่กับบทบาทชายหญิง : กรณีชุมชนริมอ่างเก็บน้ำเขื่อนวชิราลงกรณ์(เขื่อนเขาแหลม) โดย เศรษฐพันธ์ กระจำวงศ์

Khao Lam Dam or Vachiralongkorn Dam is a large Dam across Khawe Noi River, Thong Pa Phum district, Kanchanaburi province, has been used for various purposes, including reservoir fishery. Before the Dam construction, it was estimated that the reservoir would promote fresh water fishery by enabling about 1,360 tons of catch. The change of marine ecology has let to less quantity of local types of fish, but an increase of economic types of fish that were introduced by the Department of Fisheries. Ban Ta Phae, which is a new community originated after the Dam construction, consists of two groups: laborers and businessmen. Of the 30 sampled individuals, 27 were in the households that are involved in business or in fishery. In fishery households, women who also are housewives have small roles to play and often do not go out fishing with their spouse. One factor is that fishing in large reservoir is considered to be hard work and risky. Like coastal fishery, gender division of labor is rather clear cut, with men going out fishing and women engaging in fish processing and fishing gear repair.

4. Technology Transfer in Freshwater Aquaculture in Ubon Rachathani Province, Northeastern Thailand : Can Both Women and Men Benefit in Sustainable Way? โดย AngKarb P.Korsieporn

เทคโนโลยีในด้าน การเพาะเลี้ยงปลาน้ำจืด ในหมู่บ้านที่ศึกษาถ่ายทอดโดยบริษัทข้ามชาติ ผู้มีธุรกิจเกี่ยวกับการค้าด้านการเกษตร และโดยเจ้าหน้าที่กรมประมงของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของรัฐบาลไทย แหล่งถ่ายทอดเทคโนโลยีทั้งสามแหล่งมียุทธวิธีในการถ่ายทอดที่แตกต่างกัน รวมทั้งแตกต่างกันในแง่แรงจูงใจและวัตถุประสงค์ ผู้ได้รับผลประโยชน์โดยตรง คือ ผู้เพาะเลี้ยงทั้งหญิงและชายได้รับผลกระทบจากผู้ถ่ายทอดเทคโนโลยีในด้านต่างๆ และในระดับความเข้มข้นที่ต่างกัน การถ่ายทอดเทคโนโลยีในแต่ละขั้นตอนมักประสบปัญหาต่างๆ แต่ก็สามารถที่จะแก้ปัญหาต่างๆ ได้ด้วยความช่วยเหลือจากกรมประมง (DOF) และกรมส่งเสริมสหกรณ์ (DOAE) สำหรับในภาครัฐ แต่ปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือ ความตั้งใจจริงของเกษตรกรผู้ทำการเพาะเลี้ยงที่จะทำให้อาชีพของตนก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นและมีความยั่งยืน บทความนี้กล่าวถึงกระบวนการในกิจกรรมต่างๆ ที่

เกี่ยวกับการทำการเพาะเลี้ยงปลาน้ำจืด ช่องทางต่างๆ และประเภท

5. Website and Annotated Bibliography on Women in Fisheries